

избавили и царъ-тъ на богове-ты налѣтълъ възъ Тифона, растряснѣлъ го съ грѣмъ и го повалилъ въ пропасти-ты на Тартара. Слѣдъ тѣхъ послѣднѣхъ побѣдъ, той останѣлъ мирно да владѣе свѣта.

Лесно е да ся види аллегорія-та, заключена въ разказа за тоя бой на Исполины-ты съ Юпитера. Юпитеръ е богъ на най-горны-ты въздушны пластове, кои-то высокы-ты планины като да искатъ да ги достигнатъ. Кога-то ся образувала земя-та, планины-ты излѣзли изъ нѣдра-та ѿ, та блыкнѣли камъ небо-то; грѣмъ чясто удря връхища-та имъ, и като да оттыква заплашванія-та имъ. Въображеніе-то на древны-ты е поетизирало тѣхъ войнѣ на Естество-то, Планины-ты станѣли на Исполины, сынове на земѣ-тѣ; и врьганіе-то и блюваніе-то на Вулканы-ты зели да тълкуватъ съ присѣствіе-то на единъ исполинъ, кой-то мръдалъ и изъ грѣды-ты си блювалъ пламыци. И така тая приказка съдръжява подъ поетическый, образъ, единъ урокъ отъ физикѣ-тѣ, и кога-то учимъ тѣхъ наукѣ, щемъ видимъ, че древни-ти като си мислили, че планины-ты излѣзли изъ земнѣ-тѣ пазвѣ, не сѣ были много далечъ отъ истинѣ-тѣ. Тифонъ послѣднѣй и най-страшнѣй отъ сынове-ты на земѣ-тѣ, прѣдставлява буйство-то на вѣтрове-ты. Буйна-та буря Авкилонъ отъ него има зачяло-то си, а пакъ благопріятны-ты вѣтрове: Борей (Сѣвернѣй), Нотусъ (Южнѣй) и Зефиръ-тъ сѣ прои-влѣзли отъ безсмъртны-ты богове.

Юпитерова женитба

Побѣда-та на Юпитера връху Исполины-ты утвърдила му власть-тъ, и той царувалъ мирно връху богове-ты и връху хора-та.